VICTORIA POLOIȘTILOR IUGOSLAVI A FOST SCONTATĂ

IUGOSLAVIA — CAMPIOANĂ OLIMPICĂ LA POLO

● Cel mai calm turneu olimpic ● Echipa română trebuie să-și apere șansele

Iată, în sfîrșit, pe flăcăii Dalmației dobîndind cea mai înaltă recompensă pe care o poate oferi acest joc sportiv, un titlu la care poloiștii iugoslavi rîvnesc de mai bine de 16 ani, și de care au fost atît de aproape în 1952, la Helsinki, cît și în 1956, la Melbourne, sau în 1964, la Tokio. Autorii performanței : arhicunoscuții **Stipanici, Sandici,** „triunghiul" minune al apărătorilor **Trumbici, Perisici** și **Bonacici,** alături de mai tinerii **Poljak, Marovici, Lupatni, Dabovici** și **Hegel,** care sub mîna forte a priceputului **Alexander Seifert** au alcătuit un mecanism bine sudat și valoros.

Succesul sportivilor iugoslavi a fost scontat de foarte mulți specialiști și el nu trebuie să-i surprindă nici pe cei ce vedeau în selecționata Ungariei, cu jucători mai abili și mai tehnici, o formație greu de clintit de pe soclul olimpic, sau pe aceia care, pe bună dreptate, acordau șanse mai mari campionilor europeni (echipa Uniunii Sovietice) sau tinerilor și dîrzilor poloiști din R.D. Germană.

Reprezentativa iugoslavă a fost întotdeauna o echipă sobră și ambițioasă, cu jucători de mare calibru (la propriu și la figurat), pe care unele insuccese, departe de a-i descuraja și de a stîrni panica, i-au călit pentru dispute aprige în orice fel de condiții.

În plus, un amănunt de loc neglijabil, politica dusă de federația de specialitate din țara prietenă în ceea ce privește organizarea activității acestor jucători a contat foarte mult în obținerea frumosului succes.

ITALIA, ÎN CAREUL DE AȘI ?

Primul semn de întrebare pe care-l ridică clasamentul final al turneului olimpic privește formația italiană ajunsă în semifinale (alături de Iugoslavia, U.R.S.S. și Ungaria) pe un loc ce părea destinat — dacă am pune în balanță valorile respective — „7"-lui R. D. Germane. Misterul ni l-a lămurit dr. **I. Drăgan,** arbitru internațional, care, prezent în delegația olimpică română, a avut și posibilitatea de a conduce 3 partide din turneul respectiv.

„Ca și la Roma în 1960, dar mai ales la Tokio în 1964, echipa italiană a fost serios „sprijinită" pentru a se clasa pe o poziție fruntașă ; în edițiile precedente în detrimentul națională românе, iar de data aceasta înaintea jucătorilor din R. D. Germană, care în tot sezonul au manifestat o valoare superioară. „Squadra azzurra" nu a depășit nivelul dovedit anul trecut, la „Cupa Jadran", unde a fost întrecută fără drept de apel (5—2) de reprezentativa țării noastre. În Mexic însă, italienii au reușit două victorii (cu același scor, 5—4) asupra Iugoslaviei și R. D. Germane, ca și un draw (3—3) mai mult decît norocos în fața Olandei, cu largul concurs al arbitrilor. Și poate că ar fi realizat mai mult;

Pizzo a început însă să rateze loviturile de la 4 metri (cîte 3 în meciurile cu U.R.S.S. și Ungaria) și astfel echipa sa a ajuns pe poziția a 4-a".

UN MIRACULOS 19—2 SALVATOR...

În general se poate spune că marile candidate la titlul olimpic au avut seroase fluctuații de formă de-a lungul întregului turneu. Iugoslavia, de pildă, a început mai slab și a terminat în forță. Iar prezența sa în semifinale a atîrnat de un fir de ață. La egalitate de puncte, în seria preliminară, cu formația R. D. Germane (învingătoare cu 17—2 în fața R.A.U.), jucătorii iugoslavi s-au văzut în situația de a fi eliminați din cursă datorită golaverajului mai slab. Doar o victorie asupra Japoniei în ultimul meci la o diferență mai mare de 13 goluri i-ar mai fi putut salva. Dar cuplul **Jankovici — Sandici,** fără îndoială cel mai teribil tandem pe care-l cunoaște istoria jocului de polo, a fost necruțător. Ca și ceilalți redutabili tunari : Marovici, Dabovici, Bonacici și Perisici. Niponii au deschis scorul (!) și apoi portarul lor a fost nevoit să scoată de 19 ori mingea din plasă, timp în care coechipierii săi nu au mai putut străpunge blocada lui Stipanici decît o singură dată. Scor final: 19—2 și iugoslavii au continuat irezistibil o cursă care pe parcurs le ridicase probleme dintre cele mai dificile. În meciurile decisive cu Ungaria și U.R.S.S. ei au avut avantajul inepuizabilului Zoran Jankovici care a înscris goluri spectaculoase din acțiune tocmai atunci cînd adversarii săi se așteptau mai puțin.

Foștii campioni olimpici (poloiștii unguri) au avut un start furtunos, dar nu au mai găsit resurse pentru final. Ca de altfel și campionii europeni, poloiștii din Uniunea Sovietică, în ciuda deosebitei lor pregătiri pe care au efectuat-o de-a lungul întregului an. Echipa R. D. Germane, prezentă cu mari și justificate speranțe la acest turneu, a fost stopată de arbitrajul de-a dreptul tendențios al austriacului J. Dirnweber (meciul cu Italia). În real progres, formațiile Cubei (cu jucători fără gabarit) și S.U.A. Ambelor însă le lipsesc acele combinații tactice, absolut necesare acțiunilor ofensive în fază finală, cînd marcajul la om este foarte strîns.

La întrebarea privind o eventuală prezență a echipei române la această ediție, dr. **Ion Drăgan** a răspuns foarte deschis : **„Cred că ar fi trebuit să ne încercăm șansa și de data aceasta. N-aș vrea să fiu greșit interpretat (unii vor zice poate că e mai ușor să apreciezi după terminarea turneului), dar păstrez impresia că jucătorii noștri ar fi încurcat unele socoteli în acest turneu. Și poate chiar mai mult..."**

LOVITURILE DE LA 4 METRI AU DECIS DIN NOU !

Curios lucru, în primele 4 zile ale turneului nu s-a ratat nici un penalti. Apoi însă, cu cît configurația clasamentelor celor două serii începea să prindă conturi mai precise calmul șuterilor a început să dispară. În finală, de pildă (Iugoslavia — U.R.S.S. 13—11), de la scorul de 6—5, celelalte goluri au fost marcate de la 4 metri. În acest timp, Karlo Stipanici — îngerul păzitor al învingătorilor — a „scos" (ca de altfel și în semifinala cu Ungaria) două șuturi de penalitate și echipa sa a obținut victoria.

Au existat, ca de altfel la fiecare turneu desfășurat în ultimii ani, penalități just acordate și alte loviturі dictate de-a dreptul imaginar, majoritatea acestora din acumularea celor 3 puncte de penalitate. Și iată-i din nou pe specialiști aducînd în discuție carențele regulamentului. S-a subliniat, și pe bună dreptate, că loviturile de la 4 metri (acordate în urma totalizării a 3 puncte de penalitate) nu pot fi în concordanță cu spiritul jocului, și că prin existența lor este încălcat de fapt principiul aplicării prompte a unei sancțiuni cerute de o greșeală gravă a unui jucător.

Această idee, ca și alte sugestii constructive, au stat la baza cerinței imperioase de modificare a regulamentului. Iar ultimul congres F.I.N.A. s-a declarat întrutotul de acord, anunțînd cîteva schimbări substanțiale, care vor intra în vigoare de la 1 ianuarie 1970. Ele, sperăm, vor reduce considerabil aspectele dezagreabile ale acestui joc (ne referim la sumedenia de faulturi și, ca atare... posibilități nelimitate ale arbitrului de a hotărî asupra unor rezultate) și să mărească cursivitatea acțiunilor, spectaculozitatea lor, deziderate asupra cărora ultimul turneu olimpic ne-a convins o dată pentru totdeauna.

Ad. VASILIU

CURIERUL „TURULUI ROMÂNIEI"

● *Pe cine propuneți în juriul de onoare ?* ● *Televiziunea optează pentru varianta a II-a* ● *C. ASLAN : „Galații merită onoarea !"* ● *Luni după-amiază — o nouă consfătuire pentru definitivarea traseului*

Comisia de organizare a celei de a XVIII-a ediții a „Turului României" are o laborioasă activitate. Sînt definitivate amănuntele privind înfățișarea caravanei, se iau măsuri pentru organizarea spectacolelor, se triază propunerile pentru alcătuirea traseului. Una dintre probleme este, însă, mai greu de rezolvat : constituirea juriului de onoare. Pentru alcătuirea lui, cerem din nou sprijinul cititorilor ziarului nostru. Așadar, ce personalități marcante ale vieții sportive din țara noastră propuneți să facă parte din juriul de onoare ? Așteptăm sugestiile dv pe adresa ziarului „Sportul".

Între timp, ne-a sosit — prin intermediul crainicului-reporter *Cristian Topescu* — părerea televiziunii asupra celor 3 variante de traseu. Se optează pentru varianta a II-a. De ce ? Pentru prima oară, Televiziunea este decisă să facă transmisii în direct de pe stadioanele unde va sosi caravana ciclistă. Varianta a II-a de traseu oferă posibilitatea efectuării transmisiilor de la sosire din 7 orașe, în timp ce în celelalte două cazuri resursele tehnice sînt mai reduse. Deci, încă un vot (cu greutate !) pentru varianta a II-a. Tot pentru acest traseu votează și *prof. Constantin Aslan* (Piatra Neamț). Pionierul ciclismului românesc ne înfățișează — într-o lungă și caldă scrisoare — cîteva din episoadele nașterii ciclismului românesc. Amintind că, încă din prima parte a secolului nostru, orașul Galați, alături de Brăila, a jucat un rol important în răspîndirea sportului cu pedale pe aceste meleaguri, prof. *Constantin Aslan* conchide : *„Merită din plin Galații onoarea de a găzdui startul într-o competiție ciclistă de amploarea „Turului României". Așa cum se anunță, inconjurul țării pe biciclete va fi o adevărată sărbătoare. Falnicul oraș de pe malul Dunării îi poate oferi atmosfera de care are nevoie !"*

Cele 37 de propuneri privind alcătuirea traseului au fost supuse discuției membrilor comisiei tehnice. O ultimă consultare va avea loc luni după-amiază la ora 18, la sediul F. R. Ciclism, cînd se va pune o nouă variantă în fața unor antrenori de ciclism (*Marin Niculescu, C. Cîrjan, Ion Stoica, Dede Negoescu* ș.a.), rutieri și cronicari de ciclism (*C. Diamantopol, I. Goga, I. Dumitriu, I. Bocioacă, Petre Cristea, Andrei Antal* și — bineînțeles — „decanul de vîrstă", *Emil Iencec*) pentru a-și da părerea. După aceea, traseul definitiv va fi adus la cunoștința opiniei publice.

EVA BEREKMERI ȘI GHEORGHE NAFTALI CÎȘTIGĂTORI AI CONCURSULUI DE SELECȚIE

Timp de trei zile, sala Republicii din Capitală a găzduit prima competiție de tenis de masă a anului. Rezervat copiilor și juniorilor, concursul a fost destinat selecționării unor sportivi care să completeze lotul ce va participa în această vară la „Criteriul european".

Competiția a fost dominată de sportivii din Tg. Mureș.

La fete, Eva Berekmeri (Comerțul Tg. Mureș) a constituit surpriza turneului, reușind să ocupe locul I în fața unor jucătoare considerate pînă acum mai bune, cum sînt : Mihaela Lunțeanu, Cornelia Alexandrescu și Silvia Coman. Prin excelentă ofensivă, Berekmeri a dovedit că este un element talentat, de perspectivă.

În turneul fetelor am remarcat și o „minisportivă" despre care se va mai auzi cu siguranță : clujeanca Maria Sinteoan care la 11 ani aj săi a pus serioase probleme fruntașelor clasamentului, avînd la activ și o victorie cu 2—1 asupra celei de a doua clasate — Silvia Coman.

La băieți, întrecerile desfășurate sub semnul egalității valorice au furnizat interesante răsturnări de rezultate.

Cîștigătorul turneului, Gheorghe Naftali, a confirmat pronosticurile, învingîndu-și de o manieră categorică toți adversarii. Dispunînd de o gamă mai variată de procedee tehnice și un calm deosebit, Naftali are posibilități de afirmare. O comportare bună au avut și băieții de la A.S.M. Cugir, clasîndu-se pe trei din primele cinci locuri.

În ce privește partea organizatorică, au apărut și aspecte supărătoare. Numeroase meciuri au fost arbitrate de către jucătorii în competiție, situație care a dus la o serie de discuții nedorite. Apoi, încălzirea sălii a fost insuficientă, ceea ce a determinat o atmosferă cam... rece ! De asemenea, sala de la Republicii s-a dovedit necorespunzătoare pentru a găzdui un concurs cu mîză, chiar dacă este vorba de copii și juniori. În concluzie, astfel de competiții sînt binevenite, dar asigurîndu-li-se un cadru organizatoric adecvat.

Clasamentele primilor cinci : **turneu de simplu fete** (16 concurente) : 1. Eva Berekmeri, 2. Silvia Coman, 3. Mihaela Lunțeanu, 4. Cornelia Alexandrescu, 5. Marilena Badea.

Turneul de simplu băieți (18 concurenți) : 1. Gh. Naftali, 2. C. Gavriș, 3. M. Bobocică, 4. M. Dogaru, 5. D. Bildea.

Horia ALEXANDRESCU

Finiș puțin satisfăcător în „Cupa României"

Pe o gheață improprie și pentru patinajul de agrement, darmite pentru cel de performanță, întrecerile din cadrul „Cupei României" au continuat pînă ieri după-amiază, la Floreasca.

Date fiind condițiile vitrege de desfășurare a acestei competiții, rezultatele sale trebuie privite cu toată rezerva. Ele s-au situat — de altfel — sub baremul cerut pentru obținerea clasificărilor necesare în vederea viitoarelor campionate republicane de patinaj artistic, ceea ce creează consecințe de-a dreptul neplăcute pentru organizatori și concurenți. Oricum, trebuie relevat efortul deosebit al tuturor patinatorilor de a depăși dificultățile semnalate, o apreciere în plus meritînd cei din provincie, care mai au și handicapul unei pregătiri de concurs insuficiente. Dar asupra tuturor acestor aspecte ne rezervăm dreptul unor reveniri ulterioare. Deocamdată, consemnăm...

...rezultatele finale : JUNIORI II. *Băieți :* 1. M. Ion (Șc. sp. 2) 4 — 194,4 p ; 2. O. Goga (IEFS) 5 — 193,0 p ; 3. D. Panait (Constructorul) 9 — 164,2 p ; 4. P. Dragomir (Constr.) 12 — 142,4 p. *Fete :* 1. Adriana Preda (Constr.) 3 — 218,6 p ; 2. Oltea Stoian (Petr.) 7 — 168,8 p ; 3. Gabriela Cosmaciuc (Din.) 11 — 163,0 p ; 4. Elke Seewald (Petr.) 12 — 162,2 p ; 5. Gabriela Voica (Din.) 12 — 159,8 p ; 6. Paula Chiriță (Constr.) 19 — 142,8 p ; 7. Doina Bigică (Constr.) 20 — 130,8 p ; 8. Monica Saulea (Șc. sp. 2) 24 — 106,2 p ; 9. Mariana Chiș (Șc. sp. 2) 27 — 96,8 p. JUNIORI I. *Băieți :* 1. At. Bulete (Șc. sp. 2) 3 — 206,0 p ; 2. L. Cozia (Constr.) 6 — 169,5 p. *Fete :* 1. Mariana Ionel (Șc. sp. 2) 4 — 229,1 p ; 2. Doina Mitricică (Școala sportivă 2) 7 — 224,4 p ; 3. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 8 — 216,6 p ; 4. Marianne Klöckner (Petr.) 11 — 209,3 p ; 5. Maria Nagy (Ol.) 16,5 — 171,1 p ; 6. Adriana Turcu (Șc. sp. 2) 16,5 — 169,8 p. SENIORI. *Băieți :* 1. M. Stoenescu (Șc. sp. 2) 3 — 418,8 p ; 2. D. Sandu (Constr.) 6 — 400,2 p ; 3. D. Czeisner (Petr.) 10 — 338,7 p ; 4. E. Tăujan (IEFS) 11 — 337,5 p. *Fete :* 1. Elena Moiș (IEFS) 3— 443,1 p ; 2. Doina Ghișerel (Șc. sp. 2) 7 — 391,8 p ; 3. Rodica Dîdă (IEFS) 8 — 383,7 p ; 4. Constanța Ionescu (Constr.) 13 — 358,8 p ; 5. Adina Caimacan (IEFS) 14 — 362,7 p. *Perechi :* 1. Letiția Păcuraru — Dan Săveanu (Șc. sp. 2) 3 — 96,1 p ; 2. Daniela Popescu — Marian Chiosea (IEFS) 6 — 85,1 p ; 3. Marinela Ciubucă — Carol Herti (Petr.) 9 — 18,2 p.

În clasamentul pe echipe, primul loc este ocupat de patinatorii Școlii sportive nr. 2 din București cu 36 puncte, urmați de Constructorul 16 p, I.E.F.S. 14 p, Olimpia Cluj 4 p, Petrolul Brașov 4 p și Dinamo 1 p.

Rd. V.

TELEcronica

Vrăjitorul din Oz

Fiindcă retrospectiva „Mexico '68" a amicului Țopescu abia a început și ambiționează la gloria marilor foiletoane, adică la magicele cuvinte „va urma", fiindcă nu e frumos să-ți dai cu părerea în timp ce un semen de-al tău vorbește și se străduiește, fiindcă e frumos să lași omul să-și ducă gîndul pînă la capăt, fiindcă piesele de teatru în care un erou îi taie vorba altui erou pentru a spune el o chestie și mai deșteaptă mi se par enervante (și nu vreau să fiu enervant ci doar drept, ceea ce poate fi și mai rău) fiindcă soarele topește ca un înger gheața și zăpada din feerie capătă aspectul unei bătrîne proze prozaice — din aceste motive și din atîtea altele socotesc că acum e răgazul cel mai prielnic pentru a spune în două vorbe ce vrea Belphegor în „Sportul" cu a sa cronică a televiziunii.

Mai întîi — de ce Belphegor ? Fiindcă nu se poate altfel. Dacă această cronică ar fi semnată realist Ecaterina Oproiu, Felicia Antip, Călin Căliman sau Radu Cosașu, nimeni nu ne-ar crede. Acești distinși cronicari — de care studioul însuși a început să țină seamă, dovadă maliția ascunsă și salutară cu care le-a citat opiniile contradictorii despre „Răzbunătorii" în clipa obștescului sfîrșit al serialului — acești dragi și competenți cronicari nu scriu despre sport la TV, nu se uită la fotbal, nici la volei, nici la rugby, sau dacă se uită nu vor cobori pînă acolo încît să și scrie ceva despre minunățiile văzute. Ei sînt oameni serioși. Pentru ei — ca și pentru mulți semeni cu totul și cu totul stimabili — sportul nu e o minunăție ci o joacă neserioasă a unor oameni mai mult sau mai puțin serioși. Pentru semnatarul acestor rînduri, sportul e o joacă serioasă, o năzdrăvănie la fel de fermecătoare ca tainele mării la Teleenciclopedie, o minunăție care închide în ea o metaforă foarte exactă a vieții. Firește că pentru a susține asemenea „exagerațiuni" și pentru a ți se da un minimum de crezare, nu le poți semna cu nume de om. De aici, Belphegor — fantoma fastuoasă născută din setea noastră de energie, din aspirația pămîntească spre mirifica piatră filozofală.

În al doilea rînd — fiindcă vorbim de irealități și metafore — Belphegorul „Sportului" ar vrea ca lumea sportivă a televiziunii să aibă ceva, nu totul, căci totul după cum se știe nu se poate nici măcar în amor, din luna de duminică seară a Vrăjitorului din Oz. Cum e această lume ? Plină de grație, în continuă inspirație, iradiind simpatie umană și bunăvoie, lipsită de blazare, plictiseală și venin. O lume fără încruntare cruntă, o lume în care munca e cîntec și omul — un basm povestit cu mare plăcere.

Patru locuitori ai Terrei nimeresc în Oz : unul e deștept, chiar dacă apare ca o sperietoare de ciori — dar care om deștept nu-și sperie semenii ? El vrea ca orice om cu minte, mai multă minte. Altul e sentimental, deși apare ca un om de tinichea, dur și rece — dar care sentimental autentic nu apare celor din jur ca un om dur și rece ? El vrea ca orice om cu inimă, mai multă simțire. Și mai e un leu care avînd prea multă minte și prea multă simțire, își impută mereu lipsa de îndrăzneală și alte o mie de neputințe. Leul visează la curaj. Și mai e o fetiță care, afară dezlănțuindu-se un ciclon, adoarme și începe să zboare cu casa, aterizînd în Oz. Ea vrea să se întoarcă pe pămînt. Vrăjitorul — un om ca toți oamenii, ca mine, ca tine, ca Ozon, ca Țopescu, ca Voinescu, poate ceva mai în vîrstă — le dă tot ceea ce ei visează : inteligență, simțire mare, curaj și realism terestru.

Eu nu generalizez pripit și nu zic că toate redacțiile studioului nostru — sau toate colectivele umane ale lumii — ar trebui să se uite atent, foarte atent la „Vrăjitorul din Oz" pentru a pricepe că morala lui e valabilă pentru toate echipele de pe mapamond, fie ele echipe de cosmonauți, de pescuitori de balene sau de canotaj 4+1, 8+1 sau un milion + 1. Eu m-aș mulțumi — ca microbist al sporturilor individuale și colective — să cadă sub vraja celor din Oz doar scumpul nostru „Telesport", făcînd din emisiunile sale un basm povestit cu multă plăcere, fără încrîncenare, cu mai multă minte, cu mai mult suflet, cu curaj și realism pămîntean.

BELPHEGOR

SEMNIFICAȚIILE MARILOR PERFORMANȚE

(Urmare din pag. 1)

într-un mod deosebit de util pentru sine și pentru societate. Marile performanțe sportive pot constitui cele mai bune exerciții și stimulente pentru crearea unor elanuri orientate în scopuri înalte, de mare utilitate individuală, socială și morală. Activitatea sportivă devine tot mai mult un domeniu în care lumea actuală, instruită, educată și pașnică, caută și găsește un teren ideal pentru manifestarea dinamismului eroic și romantic, pentru încercarea forțelor, pentru cheltuirea cu folos a prisosului de energie fizică și psihică, pentru satisfacerea orgoliului și ambiției de a triumfa în întreceri, participînd sau asistînd la spectacolul entuziasmant al demonstrației marilor posibilități ale omului modern. Avalanșa performanțelor și recordurilor realizate de generația crescută în ultimii douăzeci de ani stîrnește admirația și interesul marelui public, al specialiștilor, constituind, în același timp, și o preocupare sporită a conducătorilor de state și organizații internaționale. Acest fenomen a condus la creșterea importanței, semnificațiilor și implicațiilor culturale, sociale și politice ale activității sportive.

Ea tinde, să cuprindă masele largi într-un curent de opinie și de acțiune în sensul realizării unor acte de eroism cotidian, la îndemîna tuturor, prin care se satisfac nu numai aspirațiile spre acțiune, aventură, eroism și glorie, ci și unele dintre necesitățile igienice, educative și recreative ale omului modern. Se constată că masele sînt tot mai mult cucerite de ceea ce constituie concepția și spiritul sportiv olimpic. La Olimpiadele recente (Tokio, Mexic) reprezentanți din aproape toate statele din lume s-au aliniat sub steagul olimpic, pentru a depune cel mai frumos și pașnic jurămînt de luptă : *„Jurăm că ne vom întrece în luptă dreaptă, respectînd regulamentele și dornici să concurăm în spiritul adevăratei sportivități, pentru gloria sportului și onoarea țărilor noastre".*

Astăzi, sportul tinde să contribuie la realizarea unora dintre marile idealuri culturale, sociale și politice ale umanității, între care, dragostea pentru pace și prietenie sînt cele mai arzătoare dorințe și comandamente ale contemporaneității. Obținerea gloriei sportive și dobîndirea unui loc sau titlu de onoare în lupta sportivă a devenit un țel mult rîvnit atît de către indivizi cît și de colectivități. *„Citius, altius, fortius"* rămîne un dicton veșnic tînăr și actual, căpătînd, în această epocă, o rezonanță tot mai amplă.

Ceea ce au realizat mii de mari campioni și recordmani, dintre care unii au descoperit, defrișat și bătut căi noi în pregătirea și obținerea performanțelor, caracterizează epoca modernă în sport și constituie un imbold pentru tineretul de azi și de mîine. Numele unora dintre eroii marilor competiții și ai performanțelor maxime din epoca noastră (Zatopek, Snell, Abebe, Brumel, Boston, Keino, Clark, Lia Manoliu, Oerter, Beamon, Ceaslavska, Iolanda Balaș, Irena Kirszenstein, Viorica Viscopoleanu, Debbie Mayer, Schollander, Dawn Fraser, Ludmila Belousova, Protopopov, Pele, Di Stefano, Charlton, Killy, Anquetil, Penciu ș.a.) exaltă admirația și entuziasmul, evocă anumite calități, principii și metode inovatoare, provocînd elanuri spre noi realizări și depășiri.

Au mai existat și alte epoci în care s-au înregistrat performanțe sportive de răsunet, cum au fost acelea obținute în trecut de către Nurmi, Holchmainen, Ladoumegue, Owens, Blankers Koen, Cerdan sau de către echipe ca Japonia și Australia (natație), S.U.A. (atletism și baschet), Canada (hochei pe gheață), India (hochei pe iarbă), Uruguay, Anglia, Italia și Ungaria (fotbal). Însă, în raport cu performanțele de acum, cele obținute în trecutul apropiat sau îndepărtat, apăreau rar și izolate, fiind datorate unor sportivi individuali, dotați cu calități native extraordinare sau unor echipe care întruneau, în mod accidental, calități și valori excepționale într-o anumită perioadă, cu o conjunctură favorabilă. Deosebirile esențiale între trecut și prezent constau atît în ceea ce privește concepția cît și modul practic în care se pregătesc și se realizează performanțele.

Dintre numeroasele aspecte din cadrul complexei activități sportive de performanță de azi, se impune să ne întrebăm uneori : ce este mai demn de evidențiat, admirat și imitat ? Strălucirea și faima realizărilor faimoșilor campioni și recordmani care au reușit să se ridice deasupra tuturor, sau gloria modestă, rămasă în anonimat, a acelor mii de concurenți aproape egali celor care au urcat pe podiumul de onoare ? Măiestria triumfătoare din momentul obținerii performanței, sau eroismul demn și durabil al muncii de pregătire a cărei strălucire constă în acceptarea conștientă și voluntară a excepționalelor solicitări ale antrenamentelor și asprelor exigențe ale vieții sportive ? Răspunsul la aceste întrebări îl dau marile realizări ale mișcării sportive din toate țările lumii, atît în direcția sportului de masă cît și în dezvoltarea activității de performanță.

360 de schiori

(Urmare din pag. 1)

condiții optime. Ei au preferat însă pistele mai consacrate ale Predealului sau pe cele de la Vatra Dornei. La Păltiniș s-au întîlnit numai speranțele atletismului și ale unor jocuri sportive. I-am cunoscut aci pe cîțiva dintre juniorii cei mai talentați ai țării creditați cu titluri și performanțe. Din această listă a fruntașilor menționăm pe Vasile **Bogdan** din Cluj, campion de juniori la decatlon, **Marta Satmari** din Tg. Mureș, campioană de junioare mici la 80 m.g., **Fita Rafira,** cunoscuta alergătoare de cros, **Sabina Șerbănescu** și **Maria Preda** din București, gimnaste din lotul speranțelor, **Gerda Covaci** din Timișoara, campioană școlară la 60 m.g., **Horia Bogdan** din Brașov, unul dintre cei mai buni handbaliști ai școlii sportive, **Ștefan Nagy** din Tg. Mureș — 11.0 pe 100 m, component al lotului de juniori ș.a.

ÎN LABORATORUL PREGĂTIRII FIZICE

Așadar, pregătire fizică generală. Prin ce mijloace ? După cum am constatat — variate, în concordanță cu specificul terenului. Am luat de exemplu „atelierul" ploieștean condus de profesorul **Andrei Barta,** unul dintre decatloniștii generației lui **Victor Cîncă.** Carte de vizită : locul I la tetratlon în campionatul liceelor cu program de educație fizică, anul trecut. Profesorul, foarte activ și exigent în orele de pregătire, ne prezintă cu amabilitate un succint film al activității sale : **„Toată lumea, obligatoriu, schiază între 4 și 5 ceasuri pe zi. În plus, alergătorilor de demifond le-am rezervat pentru sporirea rezistenței generale, crosuri, jocuri cu tempou variat, repetări pe diferite distanțe pentru rezistența specifică. Pentru aruncători — de asemenea, crosuri, pentru rezistența generală ; aruncări diferite cu gantere de 10 kg, în scopul menținerii forței — iar ca specific, imitație de tehnică fără obiect sau imitație de tehnică cu îngreuieri".**

I-am văzut la lucru, N-am avut de-a face cu o declarație de circumstanță. Tinerii, după deșteptarea de la ora 7, înviorarea și micul dejun, au și dispărut pe pîrtii, îndeosebi pe cea de la Schit, denumită Poplaca, mai dulce ca pantă, mai accesibilă celor mai puțin versați în tainele schiului.

DE LA OLIMPIADA MATEMATICĂ LA CEA SPORTIVĂ

Stăm de vorbă și cu doi dintre acești atît de sîrguincioși elevi : discobolul **Dan Dumitru** (37,67 m cu disc de 2 kg și 44,76 m cel de 1,5 kg) — fost finalist la Olimpiada de matematică ! — ne spune că se pregătește asiduu pentru a cîștiga încă 4—5 metri în sezonul care vine, iar **Victoria Cîrstea** din lotul național și de junioare (13 m la greutate) își manifestă speranța ca la prima verificare, concursul republican al juniorilor, să-și adauge și ea în palmares o cifră record. Urmărim micilor atleți ploieșteni succese pe măsura perseverenței lor și predăm ștafeta noastră schiului, care a pus, pur și simplu, stăpînire pe toată această tabără...

Într-adevăr, nu se poate trece cu vederea preocuparea deosebită rezervată activității schiului în Păltinișul vacanței. O cifră este edificatoare : 360 de elevi prezenți și tot atîtea perechi de schiuri purtate de ei. Este, credem, singurul loc din marea recreație albă a școlarilor unde acestui sport atît de util i s-a dat pe deplin onorul. Ministerul Învățămîntului, prin direcția de educație fizică și sport, ar trebui să extindă experiența reușită de la Păltiniș, pentru ca puntea vacanței 1969/1970 să ne ofere cît mai multe asemenea surprize plăcute. Aci, un adevărat stat major alcătuit din profesori cu specializare în schi — **Ladislau Covaci, Ion Ciotea, Ion Cucu** și **Gaspar Pop** — și-au pus la dispoziție toate cunoștințele pentru ca în scurtul răgaz de două săptămîni, școala principalului sport de iarnă să fie absolvită de toți cursanții.

L-am rugat, deci, pe „veteranul" prof. **L. Covaci,** coordonator al acestei acțiuni, să ne dea cîteva repere despre munca depusă. **„Subliniez și eu, de la început, grija întregului corp profesoral prezent aci pentru ca elevii lor să vină echipați adecvat la Păltiniș. Și mai subliniez opțiunea lor pentru schi, ca sport folositor pregătirii fizice generale. Cît privește metoda de lucru, am întîmpinat unele mici dificultăți provenite din cunoștințele inegale ale participanților. De aceea a fost necesară stabilirea în mare a două categorii, începători și avansați și mai ales găsirea unor pîrtii corespunzătoare. Chiar din prima zi de tabără, însă, lucrările au decurs normal. Astfel, grupa începătorilor, căreia i s-au atașat cei cîțiva neinițiați, a populat pîrtiile de pe Poplaca, iar cea a avansaților a lucrat pe Găujoara, ideală mai ales pentru slalom uriaș. Din păcate, pîrtia nu este folosibilă în prezent decît pe o lungime de 500 m. Cu unele amenajări nu prea costisitoare (curățarea de butuci și pietre) și eventual cu lărgirea ei, pîrtia de pe Găujoara ar putea deveni loc de întrecere oficială pentru alpine, peste limitele unor concursuri cu caracter județean. Faptul că din acest an funcționează și un schi-lift, deocamdată pe o distanță relativ mică (250 m), facilitează perspectiva dezvoltării schiului de performanță aici, în Cibin".**

Primele roade ale cursului-fulger de pe pîrtiile Păltinișului le-am constatat la fața locului. Nici un elev din cei 360 nu va pleca acasă fără să fi învățat măcar noțiunile elementare ale schiatului. Atleta **Mariana Ionescu,** din Rm. Vîlcea, cînd a sosit în tabără, nu știa nici boabă de schi. După 4 zile ea, ca și pentatlonista **Mariana Szabo** din București, au reușit să facă o coborîre curajoasă, de cîțiva zeci de metri, și acum părăsesc cu regret, de fiecare dată, pîrtia. Ca să nu mai vorbim de săriturile în lungime **Elena Eftimie** din Brașov, care, în ciuda recordului... de căzături, ne-a mărturisit că a îndrăgit și mai mult schiul, pe care îl va practica cu pasiune sportivă ori de cîte ori i se va ivi prilejul, pentru că îl consideră „nu numai plăcut, dar și util".

Modificări

(Urmare din pag. 1)

solda această primă confruntare ? Sînt cîteva întrebări la care este greu de dat un răspuns. Nu ne rămîne, deci, decît să așteptăm consumarea partidelor primei etape, urmînd ca turneele următoare (ambele la București, în luna februarie) să confirme sau să infirme aceste impresii.

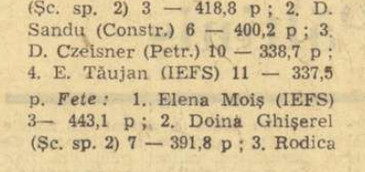

Pînă atunci, însă, se cuvine să consemnăm cîteva lucruri interesante. Primul este acela că în componența multor echipe s-au produs modificări, ca urmare a perioadei de transferări. Astfel, *Dinamo Brașov* și-a împrospătat lotul cu 7 handbaliști de la *Tractorul* și *Politehnica* din localitate. În plus, la *Dinamo Brașov* va evolua acum și *Lucian Popescu,* fost, pînă nu de mult, la Dinamo București. *Universitatea București* va beneficia de aportul portarului *Georgescu* (fost la Steaua) și de al tînărului *Mircea Anton* (fost la A.S.A. Tg. Mureș). S-a aprobat, pe de altă parte, transferarea lui *Dumitru Traian* de la Steaua la Dinamo București. Urmează doar ca în acest mult discutat caz, să-și spună cuvîntul și Biroul federal, care va decide asupra reducerii suspendării lui Dumitru Traian. Să sperăm că el va putea să joace la Cluj, acesta fiind un prim pas spre reintegrarea tînărului și dotatului handbalist în circuitul competițional.